

► ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Spalio 8 d., ši sekmadienį, Švč. Jėzaus Širdies seserys Pranciškonės misio-
nierės nuoširdžiai kviečia visus jungtis į Švč. Sakramento adoraciją jų koply-
čioje nuo 14.00 iki 18.00 val. (*Vilniaus g. 3, „Špitolės“ II aukšte*).

► SPALIO MĖNUO SKIRTAS ŠVČ. M. MARIJOS ROŽINIUI

Jei nori susipažinti su Dievo ir mūsų Motina asmeniškai, ateik melstis rožinį
kartu! Rožinis spalio mėnesį mūsų bažnyčioje bus kalbamas kasdien 17 val.
ir po 18 val. šv. Mišių. Sekmadieniais - po Sumos.

► BRANGŪS GERADARIAI,

Broliai pranciškonai dėl Dievo meilės prašo paaukoti obuolių sultims spausti
arba bulvių. Dievas jums atlygins.

**► PARAMA ŠV. ANTANO DIENOS CENTRO
NAMELIO ŠILDYMO SISTEMOS ĮVEDIMUI**

Mieli parapijiečiai ir geradariai, prašome jus įsijungti į gerų darbų akciją ir
paaukoti Šv. Antano Dienos centro namelio šildymo dujomis sistemos įvedi-
mui ir Katilinės įrengimui. Reikalinga bendra suma: 50 000 Eur. Ieškome 1
tūkstančio žmonių, norinčių prisijungti prie gailėstingumo darbų ir dalyvauti
savo parama - 50 Eur šioje akcijoje. Aukas galite atnešti į Bažnyčios raštinę,
ten būsite įregistruoti į Aukotojų sąrašą. Jūsų vardai bus įrašyti į rėmėjų są-
rašus memoriale geradariams atminti.

LITURGINIAI SKAITINIAI

9 P — Šv. Dionizas, vyskupas, ir jo draugai, kankiniai

Šv. Jonas Leonardis, kunigas

Jon 1, 1-2, 1. 11; Jon 2, 3-5. 8; Lk 10, 25-37

10 A — Jon 3, 1-10; Ps 129, 1-4. 7-8; Lk 10, 38-42

11 T — Šv. Jonas XXIII, popiežius

Jon 4, 1-11; Ps 85, 3-6. 9-10; Lk 11, 1-4

12 K — Mal 3, 13-4, 2a; Ps 1, 1-4. 6; Lk 11, 5-13

13 P — JI 1, 13-15; 2, 1-2; Ps 9, 2-3. 6. 16. 8-9; Lk 11, 15-26

14 Š — Šv. Kalikstas I, popiežius, kankinys

Jl 4, 12-21; Ps 96, 1-2. 5-6. 11-12; Lk 11, 27-28

15 S — **XXVIII EILINIS SEKMADIENIS**

Iz 25, 6-10a; Ps 22, 1-6; Fil 4, 12-14. 19-20; Mt 22, 1-10. (11-14)

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
j.m. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlių parengė Giedrė Gagalaitė
Laikraštėlių galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KRETINGOS VIEŠPATIES
APREIŠKIMO ŠVČ. M. MARIJAI
BENDRUOMENĖS
INFORMACINIS LAPELIS

Nr. 981
XXVII EILINIS
SEKMADIENIS
2017 m. spalio 8 d.

Kelyje

**IŠ PRANAŠO IZAIJO
KNYGOS (5, 1-7)**

Aš padainuosiu apie savo bičiulį –
savo mylimojo dainą apie jo vynuogyną:

Mano bičiulis turėjo ant derlingos
kalvos vynuogyną. Jis apkasė jį, iš-
rinko akmenis, prisodino rinktinių
medelių. Vidur jo pastatė bokštą,
įrengė taipogi spaudyklą. Ir laukė,
kad jo vynuogynas tieks saldžių ke-
kių, o davė tik rūgštuoges.

Tad jūs, Jeruzalės gyventojai, jūs,
Judo vyrai, išspręskite ginčą tarp ma-
nęs ir mano vynuogyno! Ką dar aš
turėjau padaryti savo vynuogynui ir
nepadariau? O, kaip aš tikėjausi, kad
jis man tieks saldžių kekių! O davė
tik rūgštuoges.

Dabar aš jums pasakysiu, kaip pa-
sielgsiu su savo vynuogynu: pašalin-
siu tvorą, kad jį nuganytų; išgriausiu
jo aptvarą, kad jį išmindžiotų; paver-
siu jį dykviete: jis nebebus apgenėja-
mas nei iškapliuojamas, – kad želtų
jame dagiai ir erškėčiai. Uždrausiu
debesims ant jo lyti.

Kareivijų Viešpaties vynuogynas –
tai Izraelio namai; Judo vyrai – tai jo
mylimieji medeliai. Jis laukė teisy-
bės, o štai – neteisybė, tikėjosi teisės,
o štai šaukia beteisus.

**ATLIEPIAMOJI PSALMĖ
(79, 9. 12-16. 19-20)**

*P. Izraelio namai –
tai Viešpaties vynuogynas.*

Vynmedį tu iš Egipto išrovei,
išginei iš čia pagonis ir jį įdiegei.
Skėtė savo šakas iki Jūros,
ligi Upės savo atžalas leido. – P.

Kodėl gi jo aptvarą leidai sugriauti,
praeiviams skinti jo uogas,
girių šernams jį rausyti,
žvėrimis laukiniams jį trypti? – P.

Dangaus kariuomenių Dieve, sugrįžki,
pažvelk iš dangaus, pasižiūrėki
ir aplankyk šitą vynmedžių sodą!
Globok jį – tavo rankų sodintą,
atžalą – tavo užsiaugintą. – P.

Mes jau nuo tavęs nebesitrauksim:
gyvybę išsaugoki mums,
ir mes šlovinsim tavo vardą.
Dangaus kariuomenių Viešpatie, Dieve,
pastatyk mus ant kojų!
Tenušvinta mums veidas tavasis,
ir mes išgelbėti būsim. – P.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS LAIŠKO FILIPIEČIAMS (2, 1-5. (6-11))

Broliai!

Per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Ir Dievo ramybė, pranokstanti visokią išmintį, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.

Pagaliau, broliai, mąstykite apie tai, kas teisinga, garbinga, teisu, tyra, mylėtina, giriama, – apie visa, kas dorybinga ir šlovinga. Darykite, ką tik iš manęs išmokote, ką gavote, ką girdėjote ir matėte manyje, ir ramybės Dievas bus su jumis.

ALELIUJA. - *Aš jus išsirinkau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, – sako Viešpats.* - ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL MATĄ (21, 33-43)

Jėzus kalbėjo aukštiesiems kunigams ir tautos seniūnams:

„Pasiklausykite palyginimo. Buvo šeimininkas, kuris įveisė vynuogyną, aptvėrė jį, įrengė spaustuvą, pastatė bokštą, išnuomojo vynininkams ir iškeliaivo į svetimą šalį. Atėjus vaisių metui, jis siuntė tarnus pas vynininkus atsiimti savosios vaisių dalies. Bet vynininkai, nutvėrę jo tarnus, vieną primušė, kitą nužudė, o trečią užmušė akmenimis. Jis vėl siuntė tarnų, daugiau negu pirmųjų. Bet vynininkai ir su šitais pasielgė kaip su anais.

Galop jis išsiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: ‘Jie drovėsis mano sūnaus’.

Tačiau vynininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: ‘Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį ir turėsime palikimą’. Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė. Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimininkas padarys su tais vynininkais?’

Jie atsakė: „Jis žiauriai nužudys piktadarius ir išnuomos vynuogyną kitiems vynininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių“.

Tuomet Jėzus tarė: „Ar neskaitėte, kas parašyta Raštuose: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniui. Tai Viešpaties padaryta, ir nuostabu mūsų akyse’.

Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių“.

ŠV. TERESĖ AVILIETĖ

Teresė Ahumada gimė 1515 m. kovo 28 d. Aviloje. Mergaitės tėvai buvo kilę iš turtingos ir senos bajorų giminės. Teresė augo krikščioniškoje šeimoje. Jos mama jai buvo maldos mokytoja – nuolat ragindavo melstis ir gerbti Mergelę Mariją bei kitus šventuosius. Tėvas mylėjo ir užjautė ligonius bei vargšus. Teresė Dievo ieškojo ne dėl jo teikiamų malonių, bet dėl jo paties. Būdama septynerių metų norėjo numirti kankinės mirtimi. Troško išvysti Dievą ir pasiekti amžiną laimę danguje. Vaikystėje iš akmenukų statydavo celes atsiskyrėliams. Ji troško amžinų dalykų ir kartodavo: „Amžinai, amžinai, amžinai.“ Mergaitė neturėjo nė dvylikos metų, kai mirė jos mama. Begalinis liūdesys parklupdė ją prie Švč. Mergelės Marijos paveikslo, ji meldėsi ir prašė, kad nuo šiol ji taptų jos motina. Teresės mama mėgo skaityti riterių romanus, pamąžu tai tapo ir jos pačios pomėgiu. Tėvas, pastebėjęs savo dukros polinkį į tuštybę, išsiuntė į seserų augustiniečių pensiją Aviloje. Naujiena Teresės nepradžiugino, jai buvo sunku, bet pamąžu dvasiniai pašnekesiai su auklėtoja Marija atgaivino užmirštą Dievo troškimą, įžiebė gilaus vidinio gyvenimo ugnį. Dvidešimties, negavusi tėvo sutikimo stoti į vienuolyną, Teresė slapta paliko namus ir pasibeldė į Avilos seserų karmeličių Isikūnijimo vienuolyną: „Kai ėjau iš tėvo namų, taip stipriai išgyvenau išsiskyrimą, jog maniau, kad mirštant skausmas nebus didesnis. Atrodė, kad mano kaulai atsiskiria vienas nuo kito. Kadangi meilė Dievui manyje nebuvo tokia stipri, kad pajėgčiau pasipriešinti meilei tėvui ir giminaičiams, mane taip viskas kaustė, jog žengti toliau be Viešpaties pagalbos nepajėgiau.“

Tą dieną, kai gavo abitą, ji suprato, kaip „Viešpats labai apdovanoja tuos, kurie prisiverčia Jam tarnauti... Iškart pastebėjau didelį vidinį džiaugsmą, neapleidžiantį manęs iki šiol, ir Dievas pakeitė mano sielos sausrą į giliausią palaimą. Visas vienuolinis gyvenimas mane labai džiugino“. Vienuolės karmelitės kelią žymėjo ir džiaugsmas, ir kančia. Netrukus jai sunkiai susirgus, gydytojai niekuo negalėjo padėti. Jų žemiškas bejėgiškumas privertė ieškoti pagalbos ir kreiptis į šv. Juozapą, kurį pasirinko kaip užtarėją: „Aiškiai mačiau, kaip šis mano valdovas ir tėvas išgelbėjo mane geresniu būdu, negu prašiau, ne tik iš šios nelaimės, bet iš dar didesnių bėdų, grėsusių mano geram vardui ir sielos išganymui.“ Būdama 39-erių Teresė išgyveno labai stiprią patirtį: „Vieną dieną atsitiko man taip, kad įeidama į koplyčią, išvydau statulą, kuri buvo paskolinta vienai šventei. Ji vaizdavo labai žaizdotą Kristų. Statula buvo tokia jaudinanti, kad, matydama Jį tokį sužeistą, akimirksniu buvau sukręsta iki sielos gelmių, nes ji puikiai atskleidė, ką Jis dėl mūsų iškentėjo. Taip aiškiai jutau, kaip menkai atsidėkojau Jam už šitas žaizdas, jog atrodė, plyš širdis. Apsipylusi ašaromis, parpuoliau prieš Jį, maldaudama suteikti jėgų, kad niekuomet Jo nebeįžeisčiau.“ Vienuolynas, kuriame gyveno Teresė, nebuvo uždaras, klauzūros niekas nepasizadėdavo laikytis, didesniai griežtumui neįsipareigodavo. Seserys galėjo bendrauti su pasauliečiais. Neretai vienuoliai pagyvėdavo pas gimines. Vienuolyno regula buvo sušvelninta. Atsitiko taip, kad ji pati retai bebūdavo vienuolyne. Visa tai paskatino veikti, siekiant grįžti prie griežtų ordino ištakų. Teresė norėjo įsteigti uždaresnį vienuolyną. „Vieną dieną, po šv. Komunijos, Jo Didenybė primygtinai mane paragino visomis jėgomis atsidėti šiam reikalui, pažadėdamas, kad vienuolynas bus įsteigtas ir jame bus uoliai Jam tarnaujama, ir kad jis turi būti pavadintas šv. Juozapo vardu.“ Teresė troško kurti ne tik moterų, bet ir vyrų vienuolynus. Dievas buvo dosnus ir padovanojo jai bendražygi – šv. Kryžiaus Joną. Jam padedant buvo pradėti kurti ir vyrų vienuolynai. Šv. Teresė ir šv. Kryžiaus Jonas daug laiko keliavo kartu, patyrė nemažai sunkumų, bet Dievas visada buvo šalia ir lydėjo. Jie tapo piligrimais, kuriems buvo patikėta didžiulė ir labai svarbi misija. Visa tai būtų buvę neįmanoma be vidinės maldos. Jėzaus Teresės gyvenimas buvo pažymėtas Dievo gailestingumu ir jo artumo meilės žymės. „Trokštu per amžius giedoti tavo gailestingumą“ (šie žodžiai užrašyti ant Teresės Avilietės paveikslo). Niekada nepamirškime, kad, anot popiežiaus Pranciškaus, „Tikrasis šventumas yra džiaugsmas, nes liūdinintis šventasis yra liūdnas šventasis.“ Sis džiaugsmas yra kelionė ir laikas eiti joje drauge! (Parengė Rasa Lazdauskaitė)

